

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA
ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share)*

THE DEVELOPMENT OF THE READING COMPREHENSION ABILITY
OF PRATHOMSUKSA 6 STUDENTS BY USING MIA READING TEACHING
METHOD WITH THINK-PAIR-SHARE TECHNIQUE

เอกศิษฐ์ สมักรเขตการณ์¹ และ ทรงภพ ขุนมธุรส²
Aekasit Samakkhetkan¹ and Songphop Khunmathurot²
¹⁻²มหาวิทยาลัยนเรศวร
¹⁻² Naresuan University, Thailand
Corresponding Author's Email: aekasits65@nu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเขาหินเทียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 19 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่

* Received 9 April 2024; Revised 19 April 2024; Accepted 29 April 2024

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การอ่านจับใจความ, วิธีสอนอ่านแบบ MIA, เทคนิคเพื่อนคู่คิด

Abstract

The purposes of this research are to 1) compare the reading comprehension abilities of students before and after studying by using the MIA reading teaching method combined with the Thinking-Pair-Share technique. 2) Compare students' reading comprehension abilities. After studying using the MIA reading teaching method combined with the Thinking- Pair-Share technique with the criteria of 70 percent and 3) Study student satisfaction with learning management using the MIA reading teaching method combined with the Thinking-Pair-Share technique. The sample group was 6th grade students at Wat Khao Hin Toen School, semester 2, academic year 2023, a total of 19 people, obtained by simple random sampling. The tools used in the research include 1) a learning management plan for reading comprehension using the MIA reading teaching method combined with the Thinking-Pair-Share technique. 2) a reading comprehension ability test and 3) a satisfaction assessment form of student to learning management using the MIA reading teaching method combined with the thinking-Pair-Share technique. Statistics used in the research include the average standard deviation T-test

The results of the research found that 1) students' scores after studying were significantly higher than before studying at the .05 level. 2) students' post-test scores were significantly higher than before. Higher than the 70 percent threshold with statistical significance at the .05 level and 3) students were at the highest

level of satisfaction with the learning management using the MIA reading teaching method combined with the Thinking - Pair - Share technique.

Keywords: Reading comprehension, MIA reading teaching method, Think-Pair-Share technique

บทนำ

ในสังคมปัจจุบันการอ่านนับว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และการพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม การอ่านทำให้เกิดการพัฒนาด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถ และค่านิยมต่าง ๆ การอ่านมีหลายประเภท การอ่านที่จะทำให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้อ่านนั้นต้องมีการเข้าใจและเข้าถึงเนื้อหา นั่นคือ การอ่านจับใจความ การอ่านจับใจความนั้นถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน เพราะเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะนำผู้อ่านไปสู่ความเข้าใจในเนื้อหาสาระเรื่องที่อ่าน และเป็นทักษะสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการอ่านได้

ปัจจุบันพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาไทยลดลง โดยเฉพาะในสาระที่หนึ่งการอ่าน ทำให้ผู้สอนทราบว่านักเรียนมีความสามารถด้านอ่านอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าที่หลักสูตรสถานศึกษาได้กำหนดไว้ โดยเฉพาะความสามารถด้านการอ่านจับใจความ นักเรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจความหมาย ไม่สามารถสรุปใจความสำคัญได้ เมื่อครูให้นักเรียนเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน นักเรียนจะไม่เขียนจากความเข้าใจของตน แต่จะลอกเนื้อเรื่องบางส่วนออกมา ไม่สามารถบอกได้ว่าใจความใดเป็นใจความหลัก ใจความใดเป็นใจความรอง ไม่สามารถเขียนสรุปความออกมาเป็นภาษาของตนเองได้ สาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการอ่านจับใจความ อาจมีปัจจัยหลายประการ ทั้งในส่วนของนักเรียนและผู้สอน และที่สำคัญคือรูปแบบและเทคนิคการสอนของครูที่มักจะมุ่งเน้นไปที่การสอนอ่านให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน และเน้นการอ่านออกเสียงมากกว่าการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ทำให้ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ กระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทย และจากการวิเคราะห์ผังการสร้างข้อสอบ (Test Blueprint) พบว่าในสาระการอ่าน ใช้ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางเกี่ยวกับเรื่องการอ่านจับใจความเป็นจำนวนมาก จึงส่งผลกระทบต่อผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย สาระการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเขาหินเทียน ปีการศึกษา 2561-2564 มีคะแนนผลการทดสอบ ดังนี้

ตารางที่ 1 คะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย สาระการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเขาหินเทียน ปีการศึกษา 2561-2564

ปีการศึกษา	คะแนนเต็ม	ระดับโรงเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.
2561	100.00	53.75	16.15
2562	100.00	50.91	13.11
2563	100.00	60.00	23.24
2564	100.00	43.75	23.48

ที่มา : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2561, 2562, 2563, 2564)

จากตาราง 1 จะเห็นได้ว่าผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย สาระการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเขาหินเทียน ปีการศึกษา 2561-2564 ย้อนหลัง 4 ปี มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง และคะแนนเฉลี่ยในแต่ละปีไม่ถึงร้อยละ 70 จึงไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานที่หลักสูตรโรงเรียนได้กำหนดไว้

จากสภาพปัญหาที่กล่าวไปในข้างต้น ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความจำเป็นต้องนำเทคนิคและวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความสนใจของนักเรียน มาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการสอนที่จะนำมาแก้ไขปัญหการอ่านจับใจความมีอยู่หลากหลายวิธี ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านจับใจความพบว่า มีวิธีสอนหนึ่งที่น่าสนใจและมีความเหมาะสมกับผู้เรียนในวัยประถมศึกษา คือ วิธีสอนอ่านแบบ MIA ตามแนวคิดของ เมอร์ด็อค (Murdoch, 1986 อ้างอิงใน อรพัทธ ศิริแสง, 2558) ได้เสนอแนวการสอนอ่านที่บูรณาการทักษะต่าง ๆ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนควบคู่กันไป โดยเฉพาะทักษะการอ่านและการเขียนซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมาก ทักษะการเขียนจะช่วยทำให้ผู้เรียนอ่านได้เข้าใจมากขึ้น และการอ่านที่ดีจะส่งผลให้ทักษะการเขียนพัฒนาตามไปด้วยเช่นกัน วิธีสอนอ่านแบบ MIA เป็นนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ สามารถคิดแก้ปัญหาและดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองตาม

กระบวนการที่ครูกำหนดให้ โดยครูเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนเป็นโค้ช (Coach) คอยให้คำแนะนำและคอยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนในบางครั้งที่ยังไม่เข้าใจในเนื้อหา ซึ่งในกิจกรรมการเรียนรู้ของวิธีสอนอ่านแบบ MIA มีทั้งหมด 7 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ถูมนำก่อนการอ่าน (Priming questions) ขั้นที่ 2 ทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding vocabulary) ขั้นที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) ขั้นที่ 4 ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text) ขั้นที่ 5 ถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) ขั้นที่ 6 ต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Jigsaw exercise and paragraph structure) และขั้นที่ 7 ประเมินผลและแก้ไข (Evaluation and correction) จากขั้นตอนดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนอย่างเป็นขั้นตอน ส่งเสริมกระบวนการอ่าน และสามารถร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในชั้นเรียนได้ และจุดเด่นของวิธีสอนอ่านแบบ MIA คือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Integrated) กล่าวคือ วิธีสอนอ่านแบบ MIA ไม่ได้พัฒนาเพียงแค่ทักษะการอ่าน แต่ยังช่วยพัฒนาทักษะอื่น ๆ ของผู้เรียน เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการเขียนควบคู่กันไปตลอดอีกด้วย โดยมีขั้นตอนที่เป็นไปตามลำดับเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเป็นหลัก นอกจากนั้นขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ MIA เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมกลุ่ม โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการคิดและทำกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนมีความสุขและสนใจที่จะเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมทักษะทางสังคม การทำงานเป็นทีมให้กับผู้เรียนอีกด้วย ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยของ สุภรณ์ หนูกุ่ม (2544) เรื่องการสร้างชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามขั้นตอนกระบวนการสอนอ่านแบบ MIA พบว่า ชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ขั้นตอนตามวิธีการสอนอ่านแบบ MIA มีประสิทธิภาพ 84.41/87.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังใช้ชุดการสอนสูงกว่าก่อนใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับ อรพัทธ ศิริแสง (2558) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA พบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ เสาวนีย์ ธารสาร (2553) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความสามารถอ่านจับใจความและความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์

คือ พบว่า ความสามารถอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์คือสูงขึ้น

นอกจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ที่ได้กล่าวในข้างต้น ยังมีอีกหนึ่งเทคนิคที่ช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความได้ดี คือ เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เทคนิคนี้ถูกพัฒนาขึ้นโดยพัฒนาโดย Frank Lyman แห่งมหาวิทยาลัยแมรีแลนด์ ในปี ค.ศ. 1981 เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ระหว่างผู้เรียนสองคนที่จับคู่กัน โดยเริ่มจากปัญหาหรือโจทย์คำถามที่ครูได้กำหนดให้ จากนั้นแต่ละคนหาคำตอบด้วยตนเองก่อน แล้วแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่ของตนเอง จากนั้นนำความรู้ที่ได้ไปนำเสนอหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนได้รับฟัง ซึ่งในกิจกรรมการเรียนรู้ของเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) มีทั้งหมด 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้น Think (การคิด) ผู้สอนตั้งประเด็นคำถามเพื่อกระตุ้นความคิดของนักเรียนในประเด็นคำถามที่ครูได้กำหนดให้ ซึ่งจะเป็นคำถามที่จะเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญในบทเรียน ในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะต้องกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดร่วมกันตามเวลาที่กำหนดให้ 2) ขั้น Pair (การจับคู่) เมื่อนักเรียนคิดหาคำตอบได้ตามประเด็นคำถามที่ผู้สอนกำหนดไว้แล้ว ในขั้นตอนนี้นักเรียนต้องจับคู่กับเพื่อนแล้วแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และ 3) ขั้น Share (การแลกเปลี่ยน) หลังจากทีนักเรียนได้ไปจับคู่กับเพื่อนเพื่อและเปลี่ยนความคิดเห็นของตนเองเรียบร้อยแล้ว ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสุดท้ายนักเรียนต้องอภิปรายแลกเปลี่ยนสะท้อนความคิดร่วมกันในชั้นเรียน เพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้ที่ได้ โดยผู้สอนจะเป็นผู้จัดบันทึกคำตอบของนักเรียนบนกระดานหน้าชั้นเรียน และร่วมสรุปคำตอบกับนักเรียนอีกครั้ง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการนำเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) มาใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดสามารถนำมาสอดแทรกในขั้นที่ 5 ถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) ของวิธีสอนอ่านแบบ MIA ได้ จะช่วยส่งเสริมให้ขั้นตอนการถ่ายโอนความรู้เกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เป็นวิธีที่มีกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้ดียิ่งขึ้น จึงสนใจที่จะนำวิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) มาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้าน

การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share)
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) กับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share)

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้
2. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
3. นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think - Pair - Share) อยู่ในระดับมากขึ้นไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 กลุ่มโรงเรียนสว่างสมบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 จำนวน 8 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนบ้านหนองก่ 2) โรงเรียนบ้านหนอง

ตะเคียน 3) โรงเรียนบ้านหนองแขวนกูป 4) โรงเรียนบ้านเขาผาลาด 5) โรงเรียนวัดเขาหินเทิน 6) โรงเรียนบ้านหนองชุมเห็ด 7) โรงเรียนบ้านหนองสมบูรณ์ 8) โรงเรียนบ้านบ่อยาง รวมมีนักเรียนทั้งหมด 88 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 19 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดเขาหินเทิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Sample random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก 1 โรงเรียน จากทั้งหมด 8 โรงเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1.1 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1.2 ศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ วิธีสอนอ่านแบบ MIA และเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share)

2.1.3 กำหนดเนื้อหา ดำเนินการคัดเลือกบทอ่านโดยคำนึงถึงพัฒนาการและความสามารถของเด็ก ที่จะใช้ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามวิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง

2.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นทั้ง 5 แผน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา การใช้ภาษา และในส่วนที่ยังบกพร่อง นำมาปรับปรุงแก้ไข

2.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาสาระ และความเหมาะสมระหว่างเนื้อหาสาระกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยพิจารณาความเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิเคิร์ท เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

2.1.6 นำผลความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความถูกต้องสมบูรณ์

2.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ และแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบ่อทราย จำนวน 29 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ จากนั้นนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

2.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ปรับปรุงแก้ไข จัดพิมพ์นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบแบบปรนัย

2.2.2 นำข้อมูลสาระสำคัญที่ได้จากการศึกษาทั้งในด้านทฤษฎีและแนวคิดมาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

2.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยจำนวน 40 ข้อ นำไปใช้จริง จำนวน 30 ข้อ โดยสร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2.4 นำแบบทดสอบเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

2.2.5 เสนอแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินแบบทดสอบเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ใช้เกณฑ์การประเมิน 3 ระดับ (ปกรณั ประจันบาน, 2552) โดยข้อสอบต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปพบว่า แบบทดสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00

2.2.6 นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดเขาหินเทียน จำนวน 15 คน

2.2.7 จากนั้นนำผลมาวิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อของแบบทดสอบ ดังนี้ 1) ค่าความยากง่าย (p) พบว่า แบบทดสอบมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.27-0.80 2) ค่าอำนาจจำแนก (r) พบว่า แบบทดสอบมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25-0.88

2.2.8 จากนั้นผู้วิจัยพิจารณาคัดเลือกข้อสอบข้อที่ค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ที่มีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อนำไปใช้ในการทดลอง จำนวน 30 ข้อ นำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

2.2.9 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ปรับปรุงตามเกณฑ์จนสมบูรณ์แล้ว จำนวน 30 ข้อ ไปจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน

2.3 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) จำนวน 12 ข้อ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.3.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบประเมินความพึงพอใจจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ

2.3.2 นำข้อมูลสาระสำคัญที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share)

2.3.3 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านบรรยากาศในการเรียน 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ รวมทั้งสิ้น 12 ข้อ

2.3.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจ เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแก้ไขความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขข้อความให้สอดคล้องกับแบบประเมินความพึงพอใจ จากนั้นนำแบบประเมินความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

2.3.5 นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป พบว่า แบบประเมินความพึงพอใจมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 สามารถนำไปใช้ได้ทุกข้อ

2.3.6 นำแบบประเมินความพึงพอใจไปใช้ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังจากการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 5 แผน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง และการทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมง การทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็นขั้นตอนดังนี้

3.1 ขึ้นก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 1 ชั่วโมง แล้วตรวจให้คะแนน

3.2 ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) จำนวน 5 แผน รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

3.3 หลังการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับก่อนเรียนแต่นำมาสลับข้อและตัวเลือก ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 1 ชั่วโมง และนำประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ไปประเมินนักเรียน

3.4 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำคำตอบจากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ มาตรวจให้คะแนน โดยให้ข้อที่ตอบถูกต้องได้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่าตัวเลือกได้ 0 คะแนน

4.2 เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิค

เพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ด้วยการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

4.3 เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วยการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มเดียว (t-test one sample) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

4.4 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำไปเทียบกับเกณฑ์

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share)

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share)

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	S.D. _D	t	Sig.
ก่อนเรียน	19	30	17.11	3.65	8.00	2.44	14.23*	.000
หลังเรียน	19	30	25.11	2.62				

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิค

เพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 25.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.62 สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 17.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) กับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	คะแนนเกณฑ์ร้อยละ 70	$\bar{X}$	S.D.	% of Mean	t	Sig.
หลังเรียน	19	30	21	25.11	2.62	83.70	6.82*	.000

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) กับเกณฑ์ร้อยละ 70 เทียบเท่ากับ 21 คะแนน ผลการทดสอบ พบว่า คะแนนการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 25.11 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.70 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนการทดสอบของนักเรียนหลังเรียน พบว่า คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share)

ตารางที่ 4 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
ด้านบรรยากาศในการเรียน	4.54	0.60	มากที่สุด
ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.59	0.63	มากที่สุด
รวมด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.61	0.59	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.58	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.61) โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่นักเรียนพึงพอใจสูงสุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.59) ด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจรองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.63) และด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจรายด้านน้อยที่สุด คือ ด้านบรรยากาศในการเรียน ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.60)

อภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) พบว่า ผลการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานของงานวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าวิธีสอนอ่านแบบ MIA มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ชัดเจน มีการจัดกิจกรรมที่เป็นขั้นตอนและแต่ละขั้นตอนจะมีใบงานประกอบให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจในการอ่านตามลำดับโดยมีทั้งหมด 7 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ถามนำก่อนการอ่าน (Priming questions) ขั้นที่ 2 ทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding vocabulary) ขั้นที่ 3 การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) ขั้นที่ 4 ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง

(Understanding the text) ขั้นที่ 5 ถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) ขั้นที่ 6 ต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Jigsaw exercise and paragraph structure) และขั้นที่ 7 ประเมินผลและแก้ไข (Evaluation and correction) จากขั้นตอนดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนอย่างเป็นขั้นตอน ส่งเสริมกระบวนการอ่าน และสามารถร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในชั้นเรียนได้ โดยมีขั้นการสอนที่เป็นไปตามลำดับเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเป็นหลัก สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวนีย์ ธนะสาร (2553) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความสามารถอ่านจับใจความและความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค พบว่า ความสามารถอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อคสูงขึ้น และยังสอดคล้องกับอรรถพร ศิริแสง (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA พบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ MIA สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) กับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานของงานวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้้นำการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิด รูปแบบ ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA และเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เป็นเทคนิคที่ให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันซึ่งกันและกัน ทั้งในเรื่องการคิด การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในชั้นเรียน มีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น รู้สึกมั่นใจในตนเอง และส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดสามารถนำมาสอดแทรกในขั้นที่ 5 ถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) ของวิธีสอนอ่านแบบ MIA ได้ จะช่วยส่งเสริมให้ขั้นตอนการถ่ายโอนความรู้เกิดความสุขสนุกสนานยิ่งขึ้น การนำเทคนิคเพื่อนคู่คิดมาใช้ถ่ายโอนความรู้ในการสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน โดยการให้นักเรียนได้ช่วยกันคิดแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนได้เห็นกระบวนการคิดที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น มีกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรวิภา ททรัพย์พร้อม (2563) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ต็อค เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทย หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 มีค่าเฉลี่ย 21.46 คิดเป็นร้อยละ 1.07 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ ธัญพร อุดคำมี (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ร่วมกับแนวคิดการใช้คำถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 86.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบรรยากาศในการเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) มีลำดับขั้นตอนในการทำกิจกรรมที่ชัดเจนต่อเนื่อง นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนได้ไม่ยากจนเกินไป และทุกขั้นตอนมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับเรื่องที่อ่าน และสามารถสร้างความเข้าใจในเรื่องที่อ่านให้เกิดแก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งเทคนิคเพื่อนคู่คิดยังช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างเข้าใจมากยิ่งขึ้นร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เกิดแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ มีความสนุกสนานกับกิจกรรมการเรียน ส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการอ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ จนสามารถจับใจความในเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ซึ่งตรงกับแนวคิด พัฒนา พรหมณี, ยุพิน พิทยาวัฒนชัย และจิรศักดิ์ ทัพพา (2563) กล่าวไว้ว่า ความรู้สึกที่มีต่อการเรียนรู้ประสบการณ์ที่เกิดจากแรงจูงใจ อันเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายที่คาดหวังต้องการนำไปสู่การค้นหาลักษณะที่ต้องการมาตอบสนอง เมื่อได้รับการ

ตอบสนองความต้องการ จะเกิดความรู้สึกรู้สึกมีความสุข ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการกระทำที่นำไปสู่เป้าหมายนั้นสำเร็จตามที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ แววัน มนุชาราม (2564) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ ปญญา โคมลิตติสกุล (2565) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้แบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้แบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่าน MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ส่งผลให้ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัย ประกอบด้วย **1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้** ประกอบด้วย 1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ถ้าแสดงความคิดเห็น ดังนั้นครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ 1.2 การจัดการเรื่องเวลาในแต่ละกิจกรรม ครูควรจับเวลาในทุกช่วงของกิจกรรม จะทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในทุกชั่วโมง และมีวินัยในตนเองมากยิ่งขึ้น 1.3 ครูผู้สอนควรศึกษาเนื้อหาบทเรียนอย่างละเอียด และทำความเข้าใจบทอ่านหรือคำศัพท์ ที่ปรากฏในบทอ่านและบทเรียน เพื่อให้คำแนะนำแก่นักเรียนได้มากที่สุด **2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป** ประกอบด้วย 2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความที่จัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับแบบฝึกทักษะหรือร่วมกับเทคนิควิธีสอนอื่นๆ เช่น ทฤษฎีหุปัญญา, OK5R, SQ5R เป็นต้น 2.2 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think - Pair - Share) ไปทดลองใช้กับนักเรียน

ในระดับชั้นอื่นได้ตามความเหมาะสม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านในระดับต่าง ๆ 2.3 ในกรณีที่ชั้นเรียนมีจำนวนนักเรียนที่น้อยเกินไปอาจจะมีข้อจำกัดในการแบ่งกลุ่ม (เก่ง กลาง อ่อน) ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share)

เอกสารอ้างอิง

- กรวิภา ทรัพย์พร้อม. (2563). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยใช้กลวิธีการสอนแบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ต็อก เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1. ใน การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธัญพร อุดคำมี. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ร่วมกับแนวคิดการใช้คำถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ใน การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ปกรณ์ ประจัญบาน. (2552). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Research Methodology in Social Science). พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์.
- ปฎิญา โกมลภิตีสกุล. (2565). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ OK5R ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด. ใน การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พัฒนา พรหมณี, ยุพิน พิทยาวัฒนชัย และจิรศักดิ์ ทัพผา. (2563). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.), 26(1), 59-66.
- แวววัน มนุชาราม. (2564). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2561). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. เรียกใช้เมื่อ 15 มิถุนายน 2566 จาก <http://www.newonetestresult.niets.or.th>

_____. (2562). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. เรียกใช้เมื่อ 15 มิถุนายน 2566 จาก <http://www.newonetestresult.niets.or.th>

_____. (2563). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. เรียกใช้เมื่อ 15 มิถุนายน 2566 จาก <http://www.newonetestresult.niets.or.th>

_____. (2564). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. เรียกใช้เมื่อ 15 มิถุนายน 2566 จาก <http://www.newonetestresult.niets.or.th>

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). ระบบจัดเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล (Data Management Center) ปีการศึกษา 2566. เรียกใช้เมื่อ 8 พฤศจิกายน 2566 จาก <https://portal.boppobec.info/obec66/publicstat/report?areaCode=61010000&schoolCode=>

สุภรณ์ หนูกิ่ง. (2544). การสร้างชุดการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามกระบวนการสอนอ่านแบบ MIA. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย. มหาวิทยาลัยทักษิณ.

เสาวนีย์ ธารสาร. (2553). การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความและความสนใจการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีค. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อรพัทธ์ ศิริแสง. (2558). การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย. มหาวิทยาลัยศิลปากร.